

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.VIII. Sancti Patris Benedicti. M.C.XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

um omnis Virtutis, & promptuarium sanctioris Reformationis adolefcere cerneret, & longe jam majora, fibique intolerabilia, facile imaginari poffet. Proinde Maleficam quamdam fibi devotiffimam, per potentes quofdam, ut videbatur, & fapientes, & Monasterio optimè confultum volentes, fanctiffimæ obrudit Abbatiffæ & Monialibus, adeo fimulare doctam ut ipfum omnis fanctitatis exemplar videretur. Soror Maria Pariffenfis dicebatur, eam in omni virtutum genere perfectionem toto Novitiatu præferens, ut omnem cæterarum, & ipfius etiam Abbatiffæ obfcuret splendorem fanctitatis. Tenuit annum hunc integrum omnium singularumque de ipfa opinio, donec ultroneis omnium votis, ad Professionem admiffa, fuma gratulatione omnium profeffa, illico, five cacodæmone coafto, five à cacodæmone compulfa ftatim à profeffione omne virus evomeret, diem, horam fui ingreffus, locum, Ordinem, ftatura omnia horrendis clamoribus execraretur, & fanctam Abbatiffam, focialque Virgines, maximis terroribus completeret, & incredibili omnes mœrore afficeret. Ex quo ipfo conftat, quantam fibi inferi, ab uno hoc Virginum Cænobio metuerent, beneficio tamen. Numinis, manifeftatis mendaciorum patris technis omnibus & infidijs, & facili deinceps reperto remedio, cum fceleftiffima hæc beftia, Cænobio ejecta, privatim vivere, & fua agnoscere fervitutem cogeret. *Ex Vita Mariæ de bello villare Msta.*

Noquiffi-
ma mulie-
ri larva.

P. Adeoda-
tus ab Af-
fumptione.

Bernardus
Gutierrez.

Iterum novam Ordinis Reformationem molitur Venerabilis P. F. Adeodatus ab Affumptione cognominatus, Vir pius & fervens Zelo Religionis, Abbas Alcobaciensis in Portugallia, qui hoc anno Capitulum congregans in Collegio Conimbricenfis, deputaturus locum, in quo Regula Sanctiffimi Parentis Benedicti, cum Ciftertij obfervantjs ad amiffim obfervaretur. Designatum fuit Ceizæ Monasterium, quod tamen fequenti mox anno translatum legitur ad Monasterium Manzanariæ vulgo Mazerada appellatum.

Moritur hoc anno Vir eruditione & vitæ integritate Jlluftiffimus Bernardus Gutierrez, Hortenfis in Hispania Monachus, cui ob egregia talenta,

varia ab Ordinis Rectoribus munera funt delegata, Romam enim miffus ad procuranda Ordinis negotia, Summo Pontifici, Cardinalibus alijsque Ecclefia Primatibus, tam fuit gratus & acceptus, ut inter primos Curia Romanæ numeraretur, ubi feptendecim fe-re annis fubfiftens, magna apud omnes fuit in exiftimatione. Inde Vifitator Generalis conftitutus, dum muneri fuo ftrenuè incumbit, in Nuca-lenfi fanctiffimo Cænobio, morbo & morte præoccupatus, feliciffimè decef-fit, relictis non paucis præftantiffimi ingenij monumentis. *Manrique, Hen-riquez, &c.*

IESU CHRISTI ANNU S. M. DC. VII. *Sancti Patris Benedicti. M. C. XXVIII.*

Maximo totius Benedictini Ordinis plaufu folemniffimè Sanctorum Albo à Paulo V. Pont. Maximo adferibitur, S. Francisca Romana, Pauli de Buxo & Jacobellæ Roffrandeæ filia Novæ Reformationis Montis Oliveri, fub Regula Sanctiffimi Patris noftri Benedicti, Jnftitutrix, ipfomet tanto Patriarcha è cœlis ad ipfam descendente, ipfam informante quotidie, vel loco ejus Magno Gregorio, Jnftitutorem agente. *Ex Actis Canonizat. ejusdem & Vita.*

Canoniz-
atur S.
Francisca
Romana.

Cœlis immigrat hoc anno Venerabilis P. F. Bernardus Escuderus, Monachus & Abbas reformatiffimus Vallis Bonæ in Hispania: Vir verè Sanctus & Angelicæ puritatis, qui in carne degens, fic carnis vitia abhorruit, fic mundum cum concupifcentijs fuis calcavit, ut nunquam peccatum mortale in omni vita commiferit, & juftitiam quam in Baptifmate accepit, ufque ad gloriofum ex hoc mundo de- cellum incontaminatam confervaverit. Maximam habuit Novitiorum curam, quibus infigne fui amoris relinquens monumentum, Meditationum diverfarum ad eofdem librum unum fcripfit, neque tunc viventes folummodo fed univerfam fanctam eorumdem pofteritatem demeruit. Vita exceffit vir fanctiffimus 13. Octobris anni 1608. *Phanix Revivifcens Chryfoft. Hen-riq. &c.*

Bernardus
Escuderus.

Insignis
Novitio-
rum Ma-
gister.

Haud minori splendore fyduf hoc etiam anno ampliffimum Galliarum Regnum cœlis transmittit fanctæ me- moriæ

*V. Marcouf-
sus Cælesti-
nis.*

*Deipara
charis.*

*Fruilus
Congreg.
Anglicana.*

*Georg.
Gervasius
Martyrio
coronatur.*

*Apostolus
& Martyr.*

*Alphonsus
Delbene
Albigensis
Episcopus.*

moria: Patrem Marcoussium Ascetam Patrum nostrorum Cælestinorum, eximia vitæ puritate Monachum, Cultorem Deiparentis Virginis singularem quæ eidem supremum decumbenti, adesse, & videri dignata, suo insuper alloquio beavit, diem & horam felicissimi transitus dilectissimo clienti suo designavit. *Ex monumentis Cælestinorum nostrorum & Hugone Menardo.*

Laborat plurimum in agro Dominico & in lucranda sac. Rom. Ecclesiæ Britannia Religiosissima & Generosissima Patrum nostrorum Benedictinorum Congregatio, noviter instituta, dicta Anglicana, & viros doctissimos simul ac Religiosissimos, Controversiarum vel maxime studijs optime informatos, omnes serio Martyrij accensos desiderio, in Angliam, Scotiam, Hiberniam destinat, qui animo invicto, mira animi & præparatione & resignatione Apostolicum aggressi opus, incredibilem laborum tolerantia, summoque fervore spiritus, sese non solum Catholicorum confirmandorum gratia, in summa vitæ discrimina ultro conijciunt, ipsidemque sacrosancta Ecclesiæ administrant Sacramenta, sed & totos sese impendunt in Hæreticorum conversionem. Ex his hoc ipso anno Apostolatam suam laureola Martyrij gloriose coronat & complet, Reverendissimus Pater Georgius Gervasius, ejusdem Congregationis nobilissimus surculus, qui ab Inquisitoribus Regijs, in laudabili opere interceptus, in carcerem detrusus, rigide examinatus & ad mortem condemnatus, lætissimo animo sententiam audijt, & subiijt, gloriosissimo Martyrio coronatus. Fuit is primum Duaceni Seminarij Presbyter; verum comperta nostrorum, tam insigni, pro Christo & Anglorum animis, fundendi sanguinis resolutione, miro erga Ordinem nostrum affectu concitatus, ad eundem suscipi inhiantissime exambijt & à Reverendissimo Patre nostro Augustino Præposito Generali Congregationis susceptus & institutus, non multo post, summa animi alacritate Apostolatam Angliæ aggressus, ita, ut diximus, feliciter rem gessit, coronamque simul & Apostoli & Martyris meruit. *Clem.*

Moritur hoc eodem anno Alphonsus Delbene ex Monacho & Abbate Alta-Combæ in Sabaudia Albigenfis, vulgo Albigensis in Parlamento Tolosano Episcopus, pro eximijs vitæ meritis promotus, Præful & à vitæ integritate & ab egregia eruditione laudatissimus, qui multa eleganter non minus, quam doctè scripsit, librum in primis celebrem de Regno Burgundiæ Transjuranae, nec non alium de origine Familiae nostræ Cisterciensis. Libros item diversos, de Alta-Combæ, Stamedei, & S. Sulpitij Cænobiorum Fundatione, alium item de Comitibus Tolosanis. Edidit item Civitatem Veri, à Bartholomæo avo carmine descriptam, cum Theodori Marcillij Annotationibus. Præterea affectam reliquit Historiam Episcoporum suæ Ecclesiæ, quam Alphonso nepoti tunc Archidiacono virtutis & dignitatis postea successoris reliquit. Ipsi dedicavit Petrus Ronsardus, librum de Arte Poetica Francica. Ejus cognatus fuit Petrus Delbenius Abbas Duæ & Bella-Villa, cui Justus Lipsius dedicavit Auctarium Veterum Inscriptionum. Vita excessit Alphonfus 8. Februarij Albiæ sepultus, non minus quam nepos successor, in propellendis Hæreticis, propugnandis Catholicis sedulus & optime meritus. *Ex Claud. Roberto & rer. Gall. Script.*

Eodem anno postulat ad Metensem post Caroli Lotharingi Cardinalis obitum, Episcopalem Cathedram, sanctæ memoriæ Annas de Escars noster, & ipse Cardinalis Presbyter Tituli S. Susannæ, moxque à Sede Apostolica accipit confirmationem, sub finem hujus anni Româ discedens, & Parisios occurrens, ut debitum Regi honorem præstaret, proque insigni & benevolentia & ad diversos honores promotione debitas ageret gratiarum actiones, perbenignè à Rege acceptus, coactusque hyemem ibidem ob adversam valetudinem transigere, Deo procul dubio sic volente, ut etiam Regia Civitas, & Rex ipse tam egregio sanctioris vitæ exemplo fruerentur, cum nemo nesciret, quanto opere ob hoc ipsum summo orbis capiti, & S. R. E. Cardinalibus fuisset commendatus.

In Hispanijs, admirabili etiam sanctitatis fama exsplendescit, Deo dilectissima sponsa Petronilla à Cruce cogni-

*Ipsius sa-
milia.*

*Anna
Cardin.
Metensis
postulat
Episcopus.*

*Patronilla
à Cruce.*

nominata, monialis Sanctæ Annæ, in civitate Abulenfi. Fuit Petronilla Vifgo verè sancta, rigoris incredibilis in delicatam carnem suam & speculum purissimum, intraminatissimæ Virginitatis. Per viginti annos continuos integras in templo continuavit noctes, duxitque insomnes orationi intenta. Ferrea catena corpus suum arctissimè strinxit, & verè in servitutem spiritus redigens, ut mancipium, imo jumentum habuit. Fuit in visa admodum inferis, à malis Genijs DEI permissione, visibiliter & importunè impugnata, quos tamen mira animi fortitudine, contemnens fugabat, & profligabat. Vita excessit septimo Iduum Julij, incertum nobis quo anno, hoc tamen certissimum superstes. Ex Michaelè Vaqueo, & Chrystomo Henriquez.

Claudit hoc ipso anno mortales oculos in felicissimam obdormitionem, Venerabilis P. F. Raphael Sarmiento, Hispanicæ gentis decus & ornamentum ex illustri admodum antiqua & generosa familia apud Ocannam natus, Hortensis Canobij florentissimus flosculus, in quo tanta perfectionis opinione enituit, ut omnibus pro exemplo esset, in sacris æquè ac profanis litteris eruditissimus, tantus pro Concione orator, ut nulli secundus haberetur. Ingenij monumenta nonnulla posteris reliquit, quæ inter librum unum, quem Promptuarium conceptuum inscripsit, ad formandas totius anni conciones. Libros denique aliquot Concionum Compluti typo exsulos. Ex prædictis Scriptis.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. IX.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XXIX.

MEMORABILIA BENE-
REDIVI VI gloriam nostra ætate accessione, felicissimo successu proficit, laudatissima & meritissima Congregatio nostra Anglicana, pro conversione Anglorum, Sæctorum, & Hibernorum, utilissimè instituta, in quam plurimi pro suo Zelo, ad Apostolicam sanè functionem, assumpti, constantiam suam ac magnanimitatem, Ecclesiæ Romanæ insigniter in hodiernum comprobârunt diem, plurimi suo & sanguine & morte contestati. De quibus legendus Reinerus in Appendice & alibi, &c.

Sed ut Zelum hunc animarum in nostris tanto decursu sæculorum laudatissimum, perpetuo conservatum, & in hoc fine sæculorum reacensum Lector planius cognoscat, Votum Professionis Monachorum nostrorum, huic Apostolicæ Congregationi nomen dantium adscribendū duximus, quod ita habet:

Ego N. N. Anglus, Monachus Professus, promitto, spondeo & voveo, coram DEO, Beatissima semper Virgine DEIPARA, & Beato P. N. Benedicto, &c. me semper paratum fore, in Angliam Fidei Catholicæ propagationis Causâ redire, atque ibi permanere, indeque reverti ad locum mihi destinatum, quando & quoties mihi præceptum fuerit, à Reverendissimo Patre Præsede, Missionis & Congregationis Anglicanæ.

Inviderunt hanc gloriam Nostris nonnulli, mussitatumque passim, eam Professionem Monachis minimè competere, quibus conveniret Contemplationi solum, non prædicationis & docendi laboribus se dare: Unde permoti Congregationis Hispanicæ primates, causam alioquin liquidam, & non semel definitam, gravissimo celeberrimi Salmanticensis Senatus facultatis Theologicæ, iudicio & censura permittendam censuere. Respexere Iudices ad Bonifacij IV. suo tempore prolatum Decretum (quo, ante mille nimirum annos, ejusmodi querelas oppressas & elusas pridem memoravimus) & usu perpetuo ac consuetudine fundatum Institutum tum agnovere, post producta Bonifacij verba sic pergentes, Nos convicti iam apertâ Pontificis decisione, non potuimus ei non subscribere debita reverentia & observantia, atque ita censuimus, Monachos BENE-DICTINOS quantum est ex Professione, qua juxta Regulam suam devincuntur, aut ex instituto scorsum vivendi, à reliquis hominibus, ut libentius possint vacare contemplationi rerum Divinarum, non impediri quo minus possint à suis Superioribus mitti in Angliam, & alias provincias, ut dent operam, reductioni Hæreticorum ad fidem Catholicam, à qua defecerunt: & Conversioni quorumcunque infidelium ad eam. Addimus præterea perpetuo usu & consuetudine fuisse in Ordine Divi Benedicti hoc receptum, summa & evidenti Catholicæ Ecclesiæ utilitate, ut confirmat testimonium, ejus meminit Gratianus 16. q. 1. & pr.

Ejusdem
solemnis
Professionis
forma.

Invidia
nonnullorum.

Repressio
Collegij
Salmantici.

Decretum
Bonifacij
IV.

Cacoda-
moni odia-
ssima.

Raphael
Sarmiento.

Congregatio
Angli-
cana.